

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 7. De obligatione Parochi ministrandi Sacramentum Pœnitentiæ, & Eucharistiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

posse iterari; cum imprimat characterem; Trid. *sess. 7. de Sacram. c. 9.* & de baptismo, *can. 11.* hinc rebaptizans sit irregularis, *c. 2. de Apostat.* sed intellige de rebaptizatione *absoluta*, non conditionata. Rebaptizandi tamen conditionatè sunt omnes, de quorum baptismo validè, vel aliquando recepto, rationabile dubium occurrit, *c. placuit. de consecrat. dist. 4.* quamvis ad hoc deponendum sufficiat unicus testis oculatus, de quo nulla sit suspicio perniciosi mendacii; Quintanaduen. *de Sacram. baptismi tract. 1. singulari. 1. num. 5.* vel alia prudens credibilitas, quam meritò fundat liber baptismalis Parochi, testantis de collato tali baptismo.

2534 Not. 8. valde probabile esse, baptizatos à Paganis, Judæis, & hæreticis rebaptizari posse, & debere sub conditione; quia ex hoc ipso, quòd baptizans sit homo talis scetæ, prudenter præsumitur, eum defecisse in aliquo essentiali ad valorem baptismi, ut pluribus ostendit Quintanad. *sing. 3. num. 3.* qui hoc, singulari 5. extendit ad omnes infantes à parentibus, cognatis, obstetricibus vel ab aliis laicis, Viris, aut foeminis, ob mortis periculum, vel ob alia, domi, vel alibi baptizatos, & singulari 9. *num. 3.* tradit, infantem inter Catholicos *expositum ad Ecclesiam, vel alicujus domus valvas*, habentem scriptum collo appensum, baptizatum esse testificans, sub conditione esse rebaptizandum, nisi constiterit, à quo sint baptizati, & hi sint tales, ut nullum dubium, aut suspicio prudens de recta baptismi administratione superfit; collig. ex *c. placuit. de Consecrat. dist. 4.*

2535 Not. 9. in adultis suscepturis rebaptizationem sub conditione, non quidem ad valorem Sacramenti, sed ad effectum gratiæ necessarium esse dolorem de peccatis præteritis; Trid. *sess. 6. can. 7.* sufficere tamen attritionem, etiam cognitam ut talem; Quintanad. *cit. singul. 16. num. 2.* non requiri tamen confessionem; quia vel primus baptismus non fuit validus, vel fuit validus? si primum? ea peccata non sunt materia Sacramenti poenitentiae, utpote commissa à non baptizato; si secundum? reiteratio baptismi conditionata perinde se habet, ac si non esset, cum conditio non subsistat.

2536 Not. 10. hanc rebaptizationem conditionalem fieri posse secreto, non in tem-

plo, sed domi, aut ubicunque baptizandus maluerit; & fieri posse à quocunque Ministro, tam sacerdote, quàm Diacono, subdiacono, imò & laico, etiam sine licentia Parochi, esto haberi posset sacerdos; vel Parochus; sic Quintanad. *sing. 17. num. 3.* nec in eo casu adhibendum esse Patrinum, nec adhibendas solemnitates; & conditionem non esse necessariò exprimendam, sed sufficere retineri mente; ita ille *sing. 18.*

§. 7.

De obligatione Parochi ministrandi Sacramentum Poenitentiae, & Eucharistiae.

Quoad primum communis tenet, quòd Parochus toties teneatur audire confessiones suorum Parochianorum, quoties eorum saluti expediens judicaverit, & nulla causa subest negandi; cum hoc spectet ad munus boni Pastoris; satisfacit autem id præstando, vel per se, vel per alium. Omnis autem sacerdos, provifus de Parochiali beneficio, seu sacerdos Parochus quoad omnes suos Parochianos fideles, habet in foro poenitentiae jurisdictionem ordinariam, & quoad hoc censetur à lege approbatus absque ulla defuper alia licentia Ordinarii, colligitur ex Trid. *sess. 23. de reform. c. 15.* ibi: *nisi aut parochiale beneficium, &c.* Censentur autem nomine *beneficii Parochialis* venire etiam Parochi superiores, ut Archipresbyteri, Archidiaconi, &c. curam animarum, & jurisdictionem in hoc foro habentes.

Pro ulteriori expositione horum, not. 1. vi beneficii parochialis approbatum, censi approbatum duntaxat in ea civitate, vel oppido, ubi parochia sita est; Piafecius in praxi *Episcopor. p. 2. c. 1. n. 10.* intellige respectu extraneorum, quia suorum confessiones potest ubique audire; sic Card. Toletus in *Instruct. Sacerd. l. 3. c. 13.* vi jubilæi tamen ubique eligibilis est; Suarez *tom. 4. de poenit. D. 22. f. 4. n. 18.* post dimissum beneficium non poterit amplius Parochus sine nova approbatione accipere confessiones, nec eo casu eligibilis est virtute jubilæi; Suarez *tom. 4. de Relig. D. 28. f. 4. & 6. num. 20.*

Not. 2. jurisdictioni Parochi pro foro poenitentiae subijci fideles habentes in ejus Parochia domicilium, vel quasi domicilium,

lium, seu habitationem ad tempus non admodum breve, ut si ibi sint negotii alijus causâ; *Gloss. in Clem. 1. de privi. leg.* quod etiam procedit de aliis Sacramentis, excepto Sacramento Ordinis; ita Layman *l. 5. Theol. mor. tr. 6. c. 10. num. 5.* excipe, nisi quis fraude in præjudicium proprii Parochi ad tempus alibi constitueret domicilium; quia frater & dolus nemini patrocinari debet. Si quis habet domicilium in duplici Parochia, uterque Parochus in ejus personam habet jurisdictionem ordinariam fori pœnitentiæ, & Sacramentorum, *arg. L. assumptio. §. ult. ff. ad municip. c. 2. de sepult. in 6.*

2540 Not. 3. in Ecclesia Cathedrali posse quemlibet recipere Sacramentum pœnitentiæ; *Piascius c. 5. num. 4.* Parochus tamen Cathedralis Ecclesiæ non licere administrare Sacramenta, vel curam exercere in aliena Parochia, ut definit *Sacr. Congreg. Trid. 20. Septemb. 1628.*

2541 Not. 4. Parochum potestatem audiendi confessiones suorum Parochianorum posse alteri Sacerdoti delegare; ita Layman *cit. c. 10. num. 11.* sed intellige, Sacerdoti ab Ordinario approbato. Sed sic delegatus non potest subdelegare, nisi solus non sufficeret, quia tunc præsumi posset consensus delegantis.

2542 Not. 5. quod Parochus casus, per Episcopum reservatos, nulliter absolvat, nisi ad hoc habeat specialem facultatem, *Trid. sess. 14. de reform. c. 7.* Difficultas esse potest, unde contingat, quod invalidè suos absolvat? an, quia reservatio tollit jurisdictionem? an, quod Ordinarius in ordine ad talia peccata in foro conscientiæ suas oves illi non subiciat? mihi videtur secundum, non primum. Nam potestatem jurisdictionis in corpus Christi mysticum, seu potestatem absolvendi à peccatis in foro animæ quilibet accipit in susceptione presbyterii, de quo plura dixi in *tract. Theol. de virtute, & Sacramento pœnitentiæ, ac in specie de casibus reservatis, V. Quintanaduen. tract. 3. singul. 11. à num. 1.*

2543 Quoad alteram tituli partem 12. quando Parochiani ex obligatione communicare debent, Parochum illis teneri ministrare sacram Eucharistiam; *c. omnis utriusque;* imò quoties eam rationabiliter petunt, quia Parochus habet obligationem

pascendi oves suas, quod maximè fit verbo, & Sacramentis. In die tamen parasceves non esse distribuendam Eucharistiam, nisi infirmis, resolvit *Congregatio Rituum, 19. Febr. 1622.* Verum longè probabilius est, etiam die parasceves cullibet, etiam extra infirmitatem, licitè esse communicare, in quacunque Regulari, vel seculari Ecclesia, Capella, vel Oratorio, modò scandalum absit, ita *Suarez de Euchar. D. 8. Vasq. & alii,* quos citat, & sequitur *Quintanaduen. tr. 4. de Eucharistia, singul. 6. à n. 3.* quia Congregationis declaratio præceptum non inducit, & Innocentius Papa solum prohibet celebrare Sacramenta, non ministrare, ut constat *ex c. Sabbato. dist. 3.* Monendi tamen sunt Parochi, & Curati. 1. quando communionem deferunt ad infirmos, pixidem ibi non esse deponendam, nisi super altari viatico, vel corporali, & cum redeunt, non deponendam in cubiculo, sed reponendam in tabernaculo, ut colligitur ex *Rituale Paul. V. de Eucharistia. §. 6.* deinde, quod docet *Quintanaduennas de Euchar. tr. 4. sing. 1. num. 2.* quod si pernotabilem, seu graviter culpabilem negligentiam Parochi, vel ejus, cui hæc cura commissa est, per integrum diem ipso sciente, & consentiente, lampas accensa non sit coram Tabernaculo, mortale peccatum ab eo committatur, quod procedit etiam secluso scandalo.

Ex hoc infert, peccare ædituos, qui ne oleum consumant, noctu lampadem coram Tabernaculo extinguunt vel extinctam relinquunt, similiter & Parochos, qui sufficientem diligentiam in hac re non adhibent, sic *Quintanad. num. 3. Barb. de offic. Paroch. c. 20. num. 27. Posservin. de offic. Curati, c. 12. num. 68.* Quamvis autem *Barbosa de offic. Paroch. c. 20. n. 51.* dicat, non licere Parocho rurali deferre communionem infirmo multum distanti, cundo in equo, contrarium longè probabilius est, modò non sit periculum sacram hostiam cum sacerdote excutiendi in terram, sic *Quintanad. cit. singul. 8. n. 2.*

§. 8.

De obligatione Parochi ministrandi extremam unctionem.

Administratio extremæ unctionis, & intrinsecè, non est actus jurisdictionis